

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona, 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitottéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A Bánffy-kabinet.

Kolozsvár, jan. 14.

Végre valahára Magyarország kormányhoz jutott. A válság három héten keresztül tartotta izgatottságban a kedélyeket, míg végre Bánffy Dezsőt tartotta alkalmasnak a korona arra, hogy kiemelve a kátyuból a magyar kormányzás megremegett szekerét. Hogy miféle tervei, minő programja és miféle nagyratörő eszméi vannak Bánffy Dezsőnek, azt még nem tudjuk, csupán annyi bizonyos, hogy Bánffy uralma annak a szabadelvű kormányzásnak folytatása lesz, mely mindig a saját énjét helyezte a közügyek elibe és a közügyek felébe. Ez a kormányzati elv Tisza Kálmán találmánya és Tisza után minden kormányelnök nem az elvek tisztasága árán, hanem a jól tartás, a személyes érdekek táplálása által szerette meg magának a többséget és biztosította uralkodását.

Bánffy-kabinetje ugyanazon elemekből van alkotva s így mi sem természetesebb, hogy ugyanazon kormányzati elvek jutnak érvényre továbbra is. Ebben tehát az országnak alig lehet öröme. Vigasztalásul szolgálhat az, hogy Bánffy kormánya átmenetet képez egy fusionális kormányhoz. Am a kik ismerik Bánffy nagyravágását erőszakoskodó természetét, makacsságát, azok biztosra, veszik, hogy jószantából nem könnyen teszi le a vezéri pálcát.

A kérdés csak az, hogy valyon megtud-e állani azon helyen, melyre a korona bízalmat helyezte. Br. Bánffy Dezső két év óta tagja a háznak, de parlamenti ütközetekben részt nem vett. Nem ismerjük hát azokat a fegyvereket a melyek neki rendelkezésre állanak, mivel mindig a házszabályok adtak fegyvert a kezébe. Vitázni az elnökkel nem szabad; ellenkezni még kevésbé s így Bánffy mindig a házszabályok védbástyái mögött állott a parlamenti ütközetek ideje alatt. Hanem az éppen nem bizonyít ereje mellett, hogy akárhányszor így is megfutott a csatától.

A parlamenti küzdelemhez mindenesetre sok gyakorlat, vagy rendkívüli tehetség szükséges, hogy megtarthassa valaki posztóját exponált helyen. Már most Bánffy Dezsőről sem azt nem tudjuk, hogy rendkívül nagy államférfiúi képesség, sem azt, hogy nagy gyakorlattal rendelkezne e téren. Igaz, hogy az ellenkezését sem mondjuk mindaddig, míg nem látjuk a csatáren. Ekkor majd kislátjuk, hogy hány zsákkal telik. Annyit azonban tudunk róla, hogy makacs és bizonyos mértékben sanquinicus. Egyik tulajdonság sem válik előnyére azon a helyen, amelyet elfoglalt. Sőt mindkettő alkalmas arra, hogy a kellemetlenség egész légióját teremtesse meg szemlére.

Most következik a költségvetésnek hátralevő vitája. Ez lesz a Bánffy Dezső tehetségének, tapintatának, higgyettségének és bölcsességének fokmérője. Ezután következni fog a feladatok egész sorozata, közigazgatási, nemzetiségi, közigazgatási stb. téren. Hol látja meg Bánffy a bajok kútforrását, és minő célravezető eszközökkel fogja intézni azok orvoslását? Mindezek a parlamenti sorompón kívül veszik igénybe képességét. Meglátja hát a bajokat, tudja orvosolni, képes lesz megválasztani a célra vezető eszközt? Olyan kérdések ezek, a melyekre szinte előre megfelelhetünk.

Bánffy Dezső immár hosszú idő óta vezérszerepet játszik a közéletben. Hol a vármegyén, hol az egyházban, hol a parlamenten, de hosszas működése alatt alig domborodott ki egyéb politikai jelleméből, mint makacssága és hűségig menő nagyravágása. Más tulajdonságát és kifejező államférfiúi képességét eddig nem fedeztük fel, a mi természetes is, mivel alkalmat rá nem adott. — Most aztán csodának

kellene történni, hogy Bánffy Dezsőből az váljék, a mit megvár tőle hazánk elhagyott sorsa. Csodák pedig már nem történnek s így bizonyosra vehetjük, hogy állami életünkben az üdvösebb irány forduló pontját nem a Bánffy-kabinet képezi.

A válság megoldása tehát egyszerűen annyiból áll, hogy hosszas teketóriázás után ismét megbízást kapott a szabadelvű párt, hogy önző érdekeit tovább istápolja és a nemzeti haladásnak továbbra is utjába álljon. Szomorú megoldás, melyben csak az a vigasztaló, hogy a Bánffy-kabinet bástyái papír bástyák, melyet a nemzeti áramlat szele könnyen elsöpörhet.

Rp.

A kormányalakítás.

Budapest, jan. 12.

Báró Bánffy Dezső a kormányalakítással megbízott miniszterelnök látogatásokat tesz és tanácskozik. A tanácskozások és látogatások egyrésze csupa formalitás, a mi egyébre nem való, mint annak az elleplezésére, hogy előzetesen megállapodott a legtöbb tárcza betöltését illetőleg. Komoly kérdés csakis két tárczánál merült fel. A vallás és közoktatásügyi, továbbá a kereskedelmi tárcza gazdátlanok eddig. Báró Eötvös Loránd nem hajlandó Szilágyi Dezső nélkül kiállni az egyházpolitikai kérdésekben, de másfelől azt is érzi, hogy az ellenzék első támadása a költségvetési vita folytatásában egész erejével az ő tárczájára összpontosul, a minek súlyát nem állná ki. Így sokkal inkább választja a visszavonulást, mint az eljárást. A miniszterelnöknek eddig sem a politika, sem a közoktatásügy szempontjából, nincs elfogadható jelöltje. A kereskedelmi tárcza szintén nehéz kérdés. Tény, hogy Lukács Béla el van ejtve. S éppen nem tartjuk helyesnek, hogy tisztán személyes okokból kicse réltessék Lukács Béla Hieronymi Károlyllyal. De különben Hieronymi sem bizonyos, mert e tárczára valószínűbb gróf Batthyány Lajos a fumei kormányzó. Az államtitkári állásokon könnyű lesz az osztozkodás a szabadelvű pártban.

Mai értesüléseink a következők:

A miniszterelnök tanácskozásai.

Báró Bánffy Dezső ma folytatná kabinetalakítási tanácskozásait, a melyekről a félhivatalos tudósítások így számolnak be.

Dél előtt.

Báró Bánffy Dezső ma egész délelőtt folytatta a kabinet megalakítására vonatkozó tárgyalásokat. Erdélyi Sándor igazságügyminiszteri államtitkár hajlandónak nyilatkozott a neki felajánlott igazságügyminiszteri tárczát elvállalni. Báró Bánffy Dezső felkereste Teleszky István képviselőt és megkínálta az igazságügyi tárczával. Teleszky képviselő utalva megrongált egészségére, kijelentette, hogy e megiszteltó állásnak nem tehet eleget. Gróf Festetics Andor hajlandónak nyilatkozott arra, hogy a földművelési tárczát Bánffy-kormányában is megtartsa. Előreláthatólag sikerülni fog báró Bánffy Dezsőnek a kormányt holnap délig megalakítani.

Dél után

Bánffy Dezső báró ma délután csak rövid ideig folytatta tanácskozásait az új kabinet megalakítására tárgyában, mivel udvari ebédre volt hívja. Mivel Jósika Samu báró és Batthyány Lajos gróf, a kik az új kabinet tagjaivá vannak kizemelve, csak holnap érkeznek ide, nem valószínű, hogy hétfő előtt meg lesz alakítható a kormány.

Az új miniszterek eskütétele e szerint — azoknak, a kik eddig is miniszterek voltak, nem kell újból eskü tenniük — legfőbb keddre, az országgyűlés két házában való bemutatkozás legfőbb csütörtökre várható.

Szerdán este előreláthatólag érkeztek le a szabadelvű pártnak, a melyen az új kabinet ki fogja fejteni a párt előtt a programját.

Az új kabinet.

Az új kabinet ezek szerint a következőképpen fog megalakulni:

Miniszterek:

Miniszterelnök és belügyminiszter: Báró Bánffy Dezső.
Pénzügyminiszter: Lukács László.
Igazságügyminiszter: Erdélyi Sándor.
A királyi személye kör. miniszter: ?
Földm. miniszter: Gróf Festetics Andor.
Honyvédelmi miniszter: Báró Fejérváry Géza.
Horvát miniszter: Josipovich Imre.
Keresk. miniszter: ?
Vallás- és közoktatásügyi miniszter: ?

Államtitkárok:

Beltügy: Pulszky Ágost.
Kereskedelmi: Latkóczy Imre.
Igazságügyi: Wlassich Gyula.
Honyvédelmi: Gromon Dezső.
Pénzügyi: ?
Földművelési: ?

Ezen a helyen felemlítjük azt is, hogy Szilágyi Dezső még nem nyilatkozott aziránt, hogy elfogadja-e a képviselőház elnöki állását.

A szabadelvű pártból.

A szabadelvű pártban a nyugalom csak látszólagos. Br. Bánffy Dezső kabinetalakításában eddig a Tisza-csoport háttérbe szorult, de nem tudni, hogy ez valóság-e vagy pedig csak látszat, mert báró Bánffy elég ügyes taktikus arra, hogy a legutolsó pillanatban lepje meg a pártot vagy a Tisza-frakciót. Ez a bizonytalanság kellemetlen helyzetet teremt a pártban, a hol különben élénken foglalkoznak a fuzió kérdéseivel. A kilenczes tanácskozás eredményével egyáltalán nincsenek megelégedve. A párt elitejéből vagy hatvanan egyenesen tiltakoznak a képviselői jogosultsága ellen s egyáltalán nem ismerik el a kilenczes tanácsát illetékesnek arra, hogy ilyen fontos kérdésben nyilatkozzék. Ugy halljuk, hogy e kérdésben a szabadelvű-párt legközelebbi értekezletén felszólalások lesznek.

A szabadelvű párt hivatalos állapotáról a Bud. Tud. jelenti:

A szabadelvű pártkörben ma ismét az összes Budapesten időző képviselők, az összes miniszterek, továbbá gróf Khuen-Héderváry és az udvari ebédre érkező báró Bánffy Dezső késő éjjeli jelen voltak; báró Bánffy különösen hosszabb ideig értekezett Wekerle miniszterelnökkel, báró Fejérváry, Szilágyi és gróf Festetics miniszterekkel, Khuen-Héderváry gróffal és gróf Csáky Albin és Széll Kálmán képviselőkkel.

A Bánffy-kormány és a fuzió.

A Politikai Hetiszemle, mely értesüléseit a szabadelvű pártból veszi, a fuzió kérdéséről szólván, a következőket jelenti:

A — liberális párt — úgy az egész válság lefolyásából, valamint a királynak több ízben s nyomtatékkal kifejezett óhajából azon határozott benyomást nyert, hogy az új miniszterelnök folytatni fogja Khuen-Héderváry fuzionális kísérleteit. S a legtöbbben meg is vannak róla győződve, hogy az udvar, valamint az arisztokraczia és főpapság liberálisabb részének a támogatásával, s tekintettel Bánffy Dezső előzőeken modorára, a fuzió nemsokára csakugyan meg is lesz.

Ha azonban Bánffy Dezsőnek a fuziót megvalósítani nem sikerülne, akkor minisztersége nagyon rövid életű leend, mert a liberális párt mai helyzetében sem a kormány, sem a párt nem képes nagyobb szabású reformmunka keresztülvitelére. Ez a tény annyira nyilvánvaló, hogy az az eszme is felmerült, hogy néhány hétre a Wekerle-miniszterium bizassék meg az ügyek ideiglenes vezetésével.

S ha a budget meg lett volna szavazva, ezen eszme valószínűleg konkréttebb alakot is öltött volna. De tekintettel az 1848. évi IV. t.-oz. 6. §-ára nem tartották megengedhetőnek egy budgetnélküli kormányt, a megtartását az ügyek élén. S így Bánffy bárónak leend a feladata, hogy a tárgyalás alatt levő s részben megszavazott budget-t, melyet egész terjedelmében magáévá teend, minél előbb letárgyalassa s aztán egész odaadással a fuzió keresztülviteléhez hozzáálljon.

Az újságok és az új kormány.

I. Magyar lapok.

Igen természetes, hogy valamennyi budapesti politikai lap a Bánffy kabinettel foglalkozik.

A „Hazánk” ezt írja:

Az a kérdés, Bánffy Dezső belátja-e, hogy a régi uton haladva, el kell mielőbb buknia. Vagy pedig lesz benne elég erő, s amint hirdetik, előkészíti a tisztességesebb elemek egyesülését. Ha ezt megteszi, akkor érdemes munkát végez, még ha rövid ideig uralkodott is. Ha nem: akkor dicsőség nélkül fog szállni a feledés homolyába és ettől nem fogja őt megmenteni az sem, ha a régi eszközökkel rendezett választás segítségével akarná a Tiszák uralmát újra teremteni.

A „Nemzeti párt” hivatalos organuma a következő alternatív okoskodást állítja fel:

Az előzmények után a Bánffy kormány s az abban kifejezésre jutó politikai rendszer kétféle szempontból jöhet megítélés alá. Vagy mint pillanatnyi expediens, amely lehetővé teszi a törv. nyhozás folyó ügyeinek vezetését addig, míg a helyzetnek egészséget és állandóságot ígérő megoldása bekövetkezik. Ha az új kabinetnek igényei csak eddig terjednek, akkor nincs okunk vele behatolni foglalkozni, s működése fölélt szigorú kritikák gyakorolni. Vagy tovább terjednek pretenziói s állandó megoldásnak kívánja tekinteni

a válságnak azt az elintézését, amely a kabinet megalakításában nyer kifejezést. Ez utóbbi esetben kénytelenek volnának egész határozottsággal levonni a konkvencziákat abból az álláspontból, amelyet ily kísérlettel szemben elfoglalnak.

A Budapesti Hirlap-ban a következő érdekes fejtegetéssel találkozunk:

Bánffy miniszterelnökségének perspektívájában talán még érdemes lenne a fuzió kérdésére is rávilágítani. De olvasóink tudják az e napokban közlött czikkeinkből abbéli fel fogásunkat, hogy azt a fuziót, a mely ma a pártok közt terveződik, meg kell előznie egy másik fuziónak: „a nemzeti eszmék és a korona fuziójának.” Ez a fuzió az, a mely a 67-es műnek nemzeti tartalmat adni van hivatala s rendeltetését végképpen biztosítja. Ez nem függ a pártok hajlandóságától, hanem attól, hogy a korona előtt világossá tegyék hivatott államférfiak nem a veszélytelenséget, a mi csak negatív tulajdonsága lenne; hanem kiszámíthatatlan nagy hasznait a kiegyezés végleges megerősítése körül.

A Magyar Újság ezt írja:

Báró Bánffy Dezsőnek a mostani válság folyamán közvetlenül közelből volt alkalma látni és figyelemmel kísérni oly mozzanatokot, a melyek okossággal, mérséklettel és parlamenti ügyességgel felhasználhatók úgy a kormányban, mint a parlamenti és pártviszonyoknak meszálárdítására. Amit néha az erő és az akarat nem bír meg, azt megbírja az idő és a türelem.

A Magyar Hirlap nézete a következő:

Ha az új miniszterelnök új nemzetünk legféltettebb kincseit, az alkotmányosságot és szabadelvűséget karjai közt tartja, személye ellen nem törünk; míg törekvései oda irányulnak, hogy a korona és a nemzet között a bizalom helyreálljon, a mig azon munkálkodik, hogy a nemzet különböző pártjai között a gyűlölködés alábbszálljon és az ország érdekeinek előmozdítására az egymással rokon pártok egyesítenek, minket nem fog magával szemben találni, mert mig azon a helyen ül, benne csak az ország miniszterelnökét keressük és azzal számolunk.

2. Német lapok.

A Pester Lloyd ezeket írja:

A most már remélhetőleg elintéztett válságnak csak két momentumát szeretnők konstatálni. Az egyik az, hogy a fuzió eszméje bejelentette a jövőhöz való jussát s ezt többé nem lehet elvitatni. Az után, a mit erről már elmondottunk, bővebb megbeszélésre már nincs is szükség. Csak azt a meggyőződésünket fejezzük ki, hogy ez az eszme belső szükségességénél fogva le fogja rombolni a válaszfalakat és diadalmasodni fog.

A második momentum sokkal fontosabb. A válság nagyon is világos jelét adta, hogy megbomlott annak a viszonyoknak egyensúlya, a melyen a korona és magyar nép közös és elválaszthatatlan jöléte nyugszik; a válság megoldása örömdetenen bizonyítja, hogy ez az egyensúly megint helyreállott.

A Neues Pester Journal a következőket írja:

A szabadelvű párt missziójának méltatása nem zárja ki a hatvanhetes alapon álló pártok és csoportok csatlakozásának lehetőségét és nem tojthatja el azt az óhaját, hogy ez az ország érdekében szükséges egyesülés lehetőleg gyorsan essék meg. A kiegyezés alapján álló parlamenti elemek közeledésének eszméje már láthatólag halad is és nemsokára megjön az ideje, a mikor ez az eszme olyan erővel követeli megvalósítását, hogy senki sem állhatja útját.

3. Bécsi lapok.

A „Presse” írja: A Bánffy-kormány ágyanincsen rózsákra vetve. Mindenekelőtt a költségvetési részletes vitát kell befejezéshez juttatni és az ellenzék bizonyára nem fogja kimágni. Hiszen báró Bánffy a Tisza-csoport legbensőbb párhízeihez tartozik, mely őt 1892-ben egyszerűen megtette képviselőházi elnöknek. A költségvetés elintézése után a főrendiházban tárgyalás alá veszik a hátralevő egyházpolitikai javaslatokat. Félő, hogy a főrendiház többsége aligha fog meghajolni az új miniszterelnök előtt, mert Bánffy a lelépő Wekerle és Szilágyi miniszterek leg-hűségesebb szövetségeseinek tartják. A konzervatív katolikusok kiemelik, hogy báró Bánffy kalvinista és a gentryhez tartozik.

A „Fremdenblatt” szerint a helyzet nehézségeit nem lehet félreismerni. A szabadelvű pártot képtelennek tartja arra, hogy egy kormányt önjerejéből fenntartsa és azért a fuzió szükségességét hangsúlyozza.

A „Neue Freie Presse” és a „Neus Wiener Tagblatt”, bármely magyar kormány mindenkor bécsi officiózusai, halleluját zengetnek Bánffy kinevezése miatt, de őksem jósolnak neki hosszú jövőt.

Politika a színházban.

Budapest, jan. 12.

Az ország első műintézetében, melyet féltékenyen őrzött meg eddig a nemzet minden botránytól, ma olyan jelenetek zajlódtak le, melyek a szégyenpirt kergetik minden ember arcába, ki nem azért jár a színházba, hogy ott politikai tüntetések eszközévé aljasssa le magát, hanem mulatni vagy tanulni jár.

Bartók Lajosnak „Az örvény”-e került előadásra. A darab meséjéről, értékéről és hatásáról más helyen számol be hivatott toll, itt csak azon kinos jelenetek leírását adjuk, melynek tulajdonképeni helye a „Rendőri Hírek” rovata volna.

Ugyanazon klick, mely nemrég hajszát indított Bartók Lajosnak lapja, a „Bolond Istók” ellen, ma hallatlan tüntetést próbált rendezni Bartók, a drámaíró ellen. Már a tegnapi főpróbán suttoztak arról, hogy a ma első előadásra készül valami. És tényleg alakult is valami. A lipótvárosi kaszinó, a lipótvárosi bankintézetek és a „Borszem Janok” szerkesztőségének tagjai oly mennyiségben vásárolták össze a jegyeket, hogy előrelátható volt, miszerint a premieren oly dolgok fognak történni, melyek a Nemzeti Színház évkönyveiben eddig ismeretlenek voltak. A készülő tüntetésről értesült a Nemzeti és országos kaszinó, továbbá az arisztokraczia is, mely el volt határozva, hogy mindefféle tüntetést, mely Bartók, mint politikus ellen lesz irányítva, a leghatározottabban fogja visszatartatni a színházban.

Ily előzmények után kezdődött meg az est. A nemzeti színház nézőterén már az első pillanatra is fel volt ismerhető, hogy nem a rendes premiéri közönség jelent meg. Csak az első sorban ült a törzsközönség, meg a páholyok bérli foglalták a rendes helyeket, míg a többi helyeken provokált alakok tünkt fel. Az első felvonás alatt alig akart véget érni a folytonos köhögés, tüsszentes, lábdogás. Az ülőhelyek erőszakos hangos letétele, mintha csak összebészélésre akarta volna zavarni az előadás menetét.

Az előadók színészek e zavargás dacára sem engedték magukat játékuiban megakadályoztatni, A függöny örökös zaj közben gördült le a mikor az első sorok és a páholy közönsége lelkesen tapsolni kezdett és a szerzőt hívta. A taps felhangzására azonban iszonyu pisszentés és abezug-kiáltás lett hallható, mely azonban a tapsot nem tudta legyőzni, úgy, hogy Bartók négyszer jelent meg a lámpák előtt. A szerző lelkes barátjai, a páholyok elegáns hölgyei állva tapsoltak a szerzőnek, kit a karzat publikuma azonban fűlszketítő lármával fogadott. Erre aztán egészen hangosan ily szavak lettek hallhatók:

— Tapsoljunk, mert a zsidók pisszegnek!
Más oldalról pedig így biztatták egymást:

— Le azzal a klerikálissal!

Képzeltetik, hogy e jelenetek mily hatással voltak a pártatlan közönségre. Gróf Széchenyi Béla leghangosabb szavakkal adott kifejezést a kvalifikálhatatlan eljárásról, mely a Nemzeti Színházat merészelte egy politikai botrány színhelyévé lealacsonyítani.

Ily hangulatban vette kezdetét a második felvonás, melynek egyik szép jelenete az élvezni akaró közönséget nyílt színen is tapsra ragadta. Lett azonban erre oly tartós kacaj, láрма, mely becsületére vált volna a legmerészebb indiánusoknak is. — A második emeleten oly botrányos lett a zaj, hogy a színházban levő ügyetlen tisztviselő kénytelen volt fölmenni és az illető zajongókat a színház azonnali elhagyására felszólítani.

Midőn a függöny legördült, ismétlődtek a tüntetések pro és contra. Bartókot sikerült ismét a lámpák elé hívni, ki meghatva közönte meg a személyének szóló tüntetést.

A harmadik felvonásban aztán — mintegy kommandóra — elhagyták a darab ellenesei a színházat, az előadás előnyére, mert most már aztán Bartók hiyeinek alkalmuk lett Bartóknak fényes elégtételt szerezni azzal a kiméletlen botránnal szemben, a melyet neki nem mint drámaírónak, hanem politikai szereplése miatt rendeztek. A színházban maradt előkelő közönség a darab vége után is percekig tapsolt Bartóknak, kit távozásakor a színház előtt is lelkesen eljéngetek.

H I R D E T É S E K.

Legelő bérbeadás.

A m. kir. államkincstár tulajdonát képező Nagy-Sármási uradalomban 336—364, együtt mintegy **700 kat. holdnyi kitünő legelő terület** 1895. év Január hó 21-én délután 1 órakor tartandó árverésen, illetőleg zárt ajánlati verseny útján 1895. év Szeptember hó végéig bérbe fog adadni.

Zárt ajánlatok — 50 kros bélyeggel és 400 frt bántpénzzel, — alólikt hivatalhoz küldendők, illetőleg Nagy-Sármáson adandók át az árverés megkezdése előtt.

Bérelni szándékozik a Nagy-Sármáson (posta- és vasutállomás Bál) levő hivatalnokok utmutatása mellett megtekinthetik a bérbe adandó területeket.

A m. kir. állami bikanévelő-telep felügyelősége,

1040. (5—6)

Torda (Erdély) posta- és vasut-állomás.

Sz. 1637—1894.

27. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1894. évi 10294. sz. végzése következtében Dr. Gergely Albert ügyvéd által képviselt Duha Ferencz javára Schwarz Mózses ellen 100 frt s jár. erejéig 1894. évi november hó 13-án foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 600 frtra becsült ökrökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbíró 15265—1894. számú végzése folytán 100 frt tőke követelés, ennek 1894. évi augusztus hó 17. napjától járó 6 százalék kamatai és eddig összesen 35 frtban bíróság már megállapított költségek erejéig, Kolozsvárt, Csértörő-utca 18. sz. alatt leendő eszközlésére 1895. évi január hó 24-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Kolozsvárt, 1895. évi január hó 11. napján.

P A P J E N Ő,
kir. bírói végrehajtó.Sz. 5519—1894.
útv.

26. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Dr. Gergely Albert ügyvéd által képviselt Blét Jánosné végrehajtónak Nagy Károlyné szül. Pongrácz Zsuzsa végrehajtást szenvedő ellen 171 frt 99 kr. tőke követelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék (a Kolozsvár városi kir. járásbíró) területén levő, Kolozsvár városban és határára fekvő és a fentnevezett végrehajtást szenvedő fél tulajdonán felvett kolozsvári 2445. tjkvben A + 2. rz. 1551/2. hrsz. ingatlanra 2250 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi február hó 5-ik napján délelőtti 10 órakor a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el adadni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát bántpénz gyanánt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kolozsvárt, 1894. évi augusztus hó 8-án.

REINBOLD ARTHUR,
kir. törvényszéki bír.

TÜZIFA

Nem egy öl, hanem teljes négy köbméter.

Városunkban nagyon elszaporodtak a tűzifa-kereskedők, a fogyasztó közönség rovására. Jogosan panaszkodnak a vevők: „kicsiny az öl”, mert csakugyan kicsiny, mivel az ölöt kereszt rakásban kapják. Teljes négy köbméter pedig a helyi olcsó árak mellett nem minden tűzifa-kereskedő képes kiadni.

Nagy és kedvező vétel engem azon kellemes helyzetbe hozott, hogy én teljes 4 km. karok közötti rakásban, mint a kincstári fatelepen szokásos, a következő árak mellett adhassak:

I. rendű hasáb bükkfa 11 frt 50 kr.

II. „ „ „ 10 frt 50 kr.

Hántott cserfa . . . 9 frt. — Házhoz szállítva 1

frttal drágább. — Tűzifa-telepem az áruraktárak és közúti vasut telepen van, hol a teljes mértékről mindenki meggyőződhetik.

Tűzifám megrendelhető: KONYA SÁNDOR úr főtéri, PAP ERNŐ hid-utcai, PAP KRISTÓF és BOSKO. ICS JÓZSEF belkőp-utcai üzleteiben, valamint TELLER úr belmonostor-utcai és LUDASSI úr főtéri lottógyűjtődéiben; ugyintén Széchenyi-téren, a vashid melletti üzletben.

Házakhoz fa megrendelések felvétele végett én senkit sem küldök s kérem t. vevőimet saját érdekében — azokat, kik mint kiküldöttem előállanak — mint csaloikat, elutasítani.

Tűzifát waggon számára, mely majdnem minden nap érkezik, legolcsóbban számítom. Vágott fa bármily nagy mennyiségben mindenkor kapható. Gyors elszállításról gondoskodva van.

A t. fogyasztó közönség becses pártfogásába magamat ajánlv

WERTHEIMER VILMOS,
SZÉCHENYI-TÉR.

965. (9—15)

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT
VÉGELADÁS.

KOVÁTS P. és FIAI

Czégüzletével végleg felhagy

és hogy a felszámolás (Liquidatio) gyorsan lebonyolítható lehessen, az 1884. évi XVII. t.-czikk 52-ik §-a értelmében hatóságilag engedélyezett és ellenőrzött

Végeladást

tartanak

diszmű-, gyermekjáték-, japáni árúk és hangszer raktárukból.

Hol a nagyérd. közönségnek legjobb alkalma nyílik Karácsonyi és Újévi bevásárlásait — készpénz fizetéssel — mélyen leszállított árak mellett beszerezni.

975. (23—25)

A bécsi nemzetközi élelmészeti- és hadsereg ellátási kiállításon „Wien-Rotunde 1894.” kitüntette!

BODOKI

„MATILD-FORRÁS”

kristálytisztá égvényes vasas savanyúviz.

Vérszegénységen alapuló betegségeknek, a gyomor és az idegrendszer bántalmánál és női bántalmaknál megbecsülhetlen gyógyhatású kellemes ital!

Legfelségesebb ízű „borviz” — a maga nemében páratlan hatású „gyógyító víz”!

Elsőrangú aczel-forrás!

a melynél tisztább, egészségesebb és kellemesebb, de mindenekelőtt olcsóbb ásványvizet képzelni sem lehet.

Egy literes üveg víz ára üvegcserepésszel 10 krajczár.

10 üveg, vagy nagyobb mennyiség vételénél megfelelő árkedvezmények.

Kolozsvárt főraktáron:

SEGESVÁRY és TÁRSAI uraknál.

Tisztelettel:

GYÖRGY JÓZSEF, a forrás kezelője.
925. (22—x) (Háromszékmegye) BODOK (Háromszékmegye.)

MATUTSEK JÓZSEF

27 év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete,
KOLOZSVÁRT,

Főter 32-ik szám alatt (a volt HUTFLESZ-féle tűzlethehelyiségben).

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és divat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

3. (8—x)

Közyülés.

Az „udvarhelymegyei takarékpénztár részvénytársaság”

1895. évi február hó 17-én délelőtti 10 órakor

Székely-Udvarhelyen, a megyeház üléstermében tartja

XIII-ik rendes közgyűlését.

T Á R G Y S O R O Z A T:

I. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletéről s a nyemremény felosztására vonatkozó javaslata.

II. A felügyelő-bizottságnak erre vonatkozó jelentése.

III. A mérleg megállapítása, az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak a szabályszerű felmentés megadása.

IV. Választás az alapszabályok 24. és 26. §-a értelmében.

A közgyűlésre a tisztelt részvénytulajdonos urak azon figyelemzetéssel hivatnak meg, hogy részvényeiket a még le nem járt szelvénnyel együtt megelőző két napon az intézet pénztárába este 6 óráig letenni s magukat igazoló jeggyel ellátni sziveskedjenek.

Székely-Udvarhelyt, 1895. január hó 11-én.

28. (1—2)

Az igazgatóság.

Tisztán kölcsönös. — Részvényesei nincsenek.

Az összes nyemremény a biztosítottak javára esik.

A legnagyobb és leggazdagabb pénzügyintézet a világon.

Biztosítéki alapja

907 millió

frank.

„THE MUTUAL”
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
ALAPÍTATOTT 1843.

Biztosít

emberéletet

legkülönbözőbb és legelőnyösebb

módozatok szerint.

Prospektusokkal és tűzetesebb felvilágosítással szolgál az

Erdélyrészi aligazgatóság,

Kolozsvárt, Bel- és Külközép-utca szegletház.

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

(Keresztény Imre utóda)

kefe- és ecset-gyára,

Kolozsvárt, Jókai-utca (belső) 14. sz. alatt.

Van szerencsém a nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani

gyártmányaimat.

melyek minőség, jóság és az árak tekintetében a külföldi gyártmányokat fölülmulják és a melyek több országos és iparkiallításon érdem érmekkel lettek kitüntetve.

A székesfehérvári országos kiállításon 1879 ezüst éremmel lett kitüntetve.

A Szolnokdohoka megyei gazdasági egylet torné, állat és iparkiallításán 1887. bronz éremmel lett kitüntetve.

A budapesti országos kiállításon 1885. nagy éremmel lett kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden e szakmába vágó czikkekből a legfinomabbtól a legegyszerűbbig.

Elvállalok mindennemű gépkéfék javítását avagy ujjá készítését.

A legjobb romániai sertéből készítek továbbá:

parket-fénykeféket, festő- (Steinpenzlik), meszelő- és kender-tisztító-, fedélfestő ecseteket,

FODRÁSZ GÖMBKEFÉKET,

ruha-, haj- és bársnykeféket, mindezeket felelősség mellett, tiszta sertéből.

5. (7—x)

Kívánatra árjegyzéket azonnal küldök.

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám alatt.